

**Петро Овсійович Брайко
(1919-2018). Командир
партизанського полку. Герой
Радянського Союзу**

Петро Овсійович Брайко народився 9 вересня 1919 року в селі Митченки Бахмацького району Чернігівської області. У 1937 році закінчив Конотопський педагогічний технікум і деякий час працював учителем.

3 серпня 1938 року в Червоній Армії. У 1940 році закінчив Московське військово-технічне училище НКВС ім. Менжинського. Був направлений командиром взводу зв'язку до 16-го оперативного прикордонного полку Західного прикордонного округу. Потім проходив службу на 13-й заставі 97-го прикордонного загону на Україні.

З першого дня Великої Вітчизняної війни – на фронті. Героїчно бився на заставі, потім з уцілілими прикордонниками більше місяця виходив з оточення. Здолавши понад 500 кілометрів, перейшов лінію фронту під Києвом і в серпні 1941 року був зарахований до 4-го механізованого полку НКВС командиром роти зв'язку. Однак в Київському котлі у вересні 1941 року майже весь полк загинув. Лейтенант Брайко був поранений, переховувався у місцевих жителів, неодноразово заарештовувався і втік, в тому числі з сумнозвісного Дарницького табору військовополонених.

У лютому 1942 року, після чергової втечі, потрапив в Путивльський партизанський загін Сидора Ковпака. Спочатку був зарахований рядовим бійцем, потім командував взводом, ротою, був начальником розвідки з'єднання. У 1943 році був начальником штабу Кролевецького партизанського загону, що входив до складу партизанського з'єднання Ковпака, потім командував цим загonom. У 1944 році був призначений командиром 3-го полку 1-ї Української партизанської дивізії. Очолив проведення понад 100 бойових операцій. Брав участь в семи рейдах по тилах ворога. За час рейду по західним областям України і східним воєводствам Польщі полк знищив сотні гітлерівців і пустив під укіс 4 ворожих ешелони. У селищі Мир (Корелицький район Гродненської області) полк розгромив 9 маршових батальйонів противника.

7 серпня 1944 присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

18 жовтня 1948 року П.О.Брайко був заарештований за звинуваченням в антирадянській діяльності і за статтею 58 був позбавлений військових нагород і засуджений на 10 років. 24

жовтня 1953 року повністю реабілітований, з відновленням нагород (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 2 січня 1954 року). У січні 1954 року був знову зарахований слухачем Військової академії імені Фрунзе, після закінчення якої служив у внутрішніх військах МВС СРСР заступником командира військової частини № 7576 в місті Москві. У 1959 році призначений начальником Внутрішніх військ МВС Казахської РСР.

Після звільнення в запас (1960) закінчив Літературний інститут імені Горького (1968). Є автором понад 20 літературних творів з історичної тематики, а також унікальної двотомної наукової монографії «Партизанська війна».

Брав активну участь в громадській роботі Ради ветеранів.

Петро Овсійович Брайко помер в Москві 7 квітня 2018 року, похований з військовими почесностями на Троєкуровському кладовищі.